

بمناسبت سی و چهارمین سالگرد قیام قهرمانانه ۲۴ حوت سال ۱۳۵۷ مردم با
شهامت هرات که سر آغار زوال نظام کمونیستی در افغانستان و سپس جهان گردید

بسم الله الرحمن الرحيم

در ۲۴ حوت

در آخرین هفته آن سال کودتا

سالیکه روز هفتم ثورش سیاه بود

دستان عاملین همان روز نحس وشوم

رنگین زخون مردم بس بیگناه بود

خلقی ، که خُلق و خُوی بشر را ندیده بود

با مردمان نداشت دمی اُنس و اُلفتی

با پرچی ، پُرچم و مکار و حيله گر

یکجا شده وهفتم ثور را رقم زدند

آغاز فاجعه بوطن را قلم زدند

در آسمان کابل زیبای آنزمان

اندر فضای شهر

ازخیل لا شخوار و دسته خفاش شب پرست

صوت کریه و نعره هورا بلند شد

نیسان در آن زمان

آمد ولی چه سود !

هرگز پیام شادی یک نو بهار را

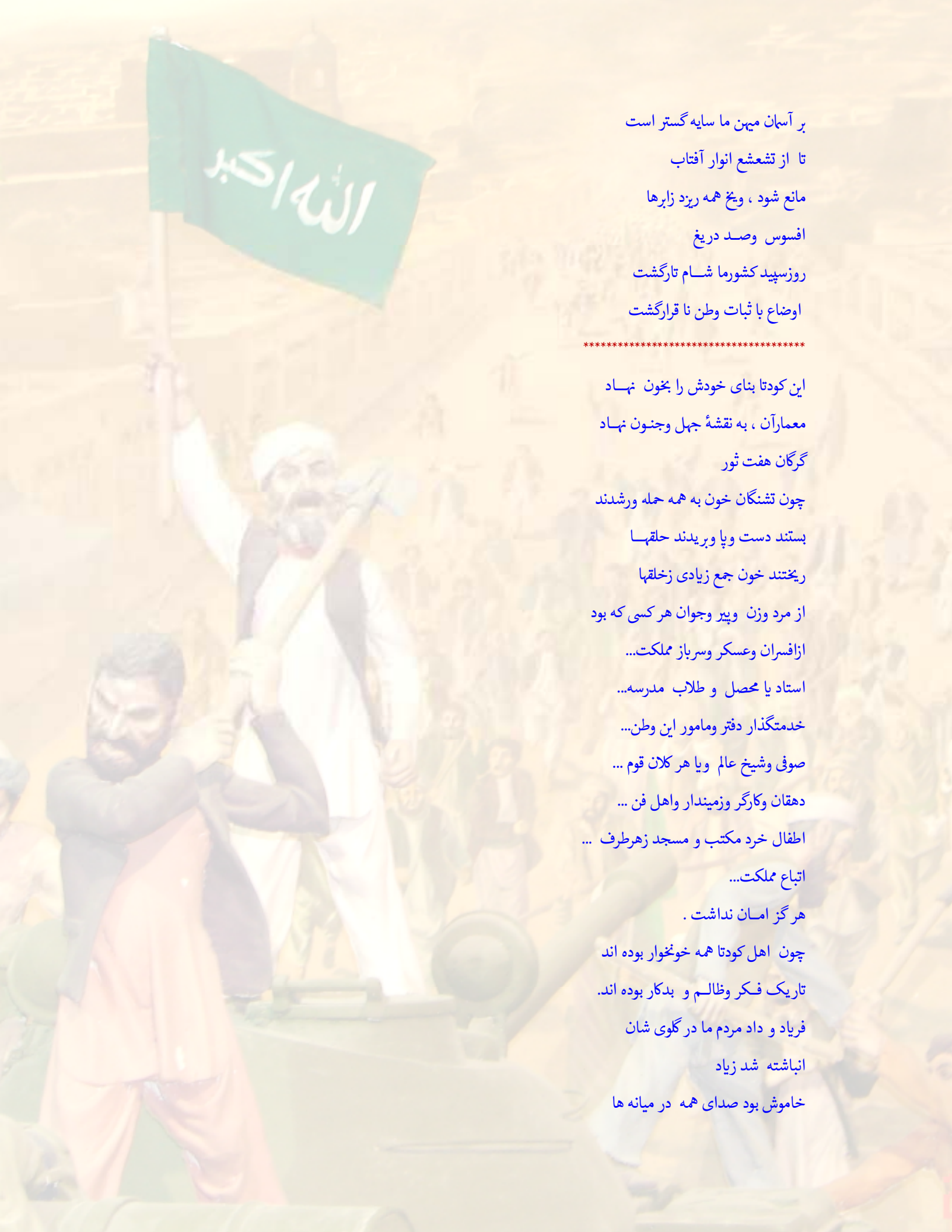
همراه خود نداشت

در یک صباح سرد...

مردم شگون بد گرفته و با هم سخن زدند

گویا دیگر بهار نیاید بملک ما !

ایر سیه وتیره ز سمت شمال ملک

بر آسمان مین ما سایه گستر است
تا از تشعشع انوار آفتاب
مانع شود ، ویخ همه ریزد زارها
افسوس و صد دریغ
روزسپید کشورما شام تارگشت
اوضاع با ثبات وطن نا قرارگشت

*****

این کودتا بنای خودش را بخون نهاد
معمارآن ، به نقشه جهل وجنون نهاد
گرگان هفت ثور
چون تشنگان خون به همه حمله ورشدند
بستند دست و پا و بریدند حلقها
ریختند خون جمع زیادی زخلفها
از مرد وزن و پیر وجوان هر کسی که بود
ازافسران وعسکر وسرباز مملکت...
استاد یا محصل و طلاب مدرسه...
خدمتگذار دفتر ومامور این وطن...
صوفی وشيخ عالم ویا هر کلان قوم...
دهقان وکارگر وزمیندار واهل فن...
اطفال خرد مکتب و مسجد زهرطرف...
اتباع مملکت...
هر گز امان نداشت .
چون اهل کودتا همه خونخوار بوده اند
تاریک فکر وظالم و بدکار بوده اند.
فریاد و داد مردم ما در گوی شان
انباشته شد زیاد
خاموش بود صدای همه در میانه ها

در شهرها ...

قریه ها و هر کرانه ها.

تنها صدا، صدای کریه تفنگ بود

یا ناله های آنکه برندان و بند بود

*****

دیری نشد که اهل «هریوا» در آن زمان

با بغض ها همه انباشته در گلو

در زادگاه خواجه انصاری بزرگ

در مهد شیخ جامی و رازی و کاشفی

در سرزمین تاکی، و مختار و هاتقی

اندر دیار معرفت و عشق عارفان ...

در خاک اولیاء که به هر گوشه اش نشان

.....

در بیست و چهار حوت ...

در صبحگاه وقت ...

غسل و وضو برای شهادت نموده اند

رخت سپید بتن نموده کفن پوش گشته اند

تا در مصاف خویش

با دشمنان معرفت و دین و مملکت

با حاملان پرچم چکش و داس سرخ

با نوکران حلقه بگوش و غلام روس

این سرزمین خود و مرقد پاگان اولیاء

از لوث کُفر و خبیث جهالت و تیرگی ...

پاکش نموده ....

پرچم شان سرنگون کنند

*****

اندر طلوع مهر

مردان حق به راه خدا متحد شدند

با ساز و برگ هیچ

اما بزور و قدرت ایمان و اتحاد

دل ها همه به عشق شهادت همی طپید

در سرخیال فتح و ظفر جلوه مینمود

در پرتو عقیده «احد الحسینین»

بر خیل شب پرست ....

ولشکر خفاش حمله شد

آن برجهای تیره ظلمت شکسته شد

خلقی ضد خلق وطن تار و مار شد

فتح مبین به لشکر حق آشکار شد

شهر « هرات » زلوت اجانب زدوده شد

مردم سچود شکر بجا کرده هر طرف

وانگاه برای جمع شهیدان انقلاب

در بیست و چهار حوت

بر بیست و پنج هزار شهید

یکجا نماز شد

***** پایان *****

محمد عزیز (عزیز)

روز چهار شنبه - ساعت ۲۰:۲۳

بیست و سوم حوت سال ۱۳۹۱ هجری شمسی

مطابق به : اول جمادی الاول سال ۱۴۳۴ هجری قمری

برابر به : ۲۰۱۳-۰۳-۱۳ میلادی